

Hetzelfde en toch altijd anders en gevarieerd bij de Drevetrotters vanuit Geluvelde

Geschreven door Frans D'Haeyere

WANDELGAZETTE, zondag 11 september 2011

De Jacques Breltocht heeft zijn naam te danken aan het geboortehuis van Romain Brel (vader van de chansonnier Jacques Brel) in Zandvoorde. Voor de rest is het een tocht doorheen de prachtige bosrijke streek rond Geluvelde, een der deelgemeenten van Zonnebeke. Parcoursmeester Bart Vanmassenhove verstaat de kunst om een parcours in mekaar te knutselen met weliswaar dezelfde elementen (bos en mooie panoramische streek) maar hij doet het telkens op een andere manier. Er waren vijf afstanden: van 7,9 km tot 32,2 km. Vanaf 14,5 km was het groen en bos volop van de partij.

De kleinste afstand bleef vooral op het grondgebied van Zandvoorde, een andere deelgemeente van Zonnebeke. Via de molen of hetgeen er nog van overblijft in Geluvelde ging het over rustige wegen over een afstand van 4,7 km tot de rustpost in het Openbaar Centrum in Zandvoorde, een verzorgde verpozingsplaats. Geluvelde was een strategisch belangrijk punt bij de slag om Ieper van oktober 1914. Het dorp werd totaal verwoest. De neoromaanse Sint-Margaretakerk is van 1924. De houten windmolen van 1830, van het staakmolentype, werd hier in 1924 vanuit Watou overgebracht. Dit ter vervanging van de vroegere molen die verwoest werd tijdens de Eerste Wereldoorlog. Hij werd in 1973 beschermd. Sedert jaren is de molen ontmanteld en wacht op de nodige herstelling door de privé-eigenaren. Op de plaats waar de molen stond bevinden zich twee oorlogsgedenktekens: een gedenkkruis voor het South Wales Borderes Regiment en een gedenkmuur voor het Worcestershires Regiment.

Dan maar weer op weg voor de resterende 3,2 km. Eerst passeerde men langs het kerkhof van Zandvoorde dat ook al weer herinneringen oproept aan de Eerste Wereldoorlog. Er zal wel niemand de kerk binnen geweest zijn

maar toch even zeggen dat zich daar vooraan aan de rechterkant een mooi glasraam bevindt. Het heet Memorial Window Lieutenant Rurnor geschonken door de familie van de gesneuvelde Britse luitenant Christopher Randolph Turnor. Hij kwam om het leven op 26 oktober 1914 tijdens de Eerste Slag om Ieper. Aan de noordkant van de kerk op het kerkhof ziet men 4 graven naast elkaar tussen de gewone graven. Het heet churchyard. Dezelfde luitenant Turnor werd hier begraven samen met drie andere doden van de 10e Hussars, een prestigieuzer cavalerie-eenheid. Het zijn vier identieke graven. De Sint-Bartholomeüskerk dateert van 1923-1925. Ze werd volledig heropgebouwd na Wereldoorlog I, ze is opgetrokken in neogotische stijl, zij heeft drie beuken en een zeskantige vieringtoren en een Sint-Corneliusbeeld van 1665. Via de Zandvoordestraat en de Oude Zandvoordestraat kwam de eindmeet in zicht.

De 14,5 km legde de eerste 4,7 km af samen met de kleinste afstand, daarna volgde een lus van 4,8 km. Via Zandvoordebos en het Groenenburgbos werd gerust in de loods Malfait (boswachter) te Zandvoorde. Zandvoordebos en Groenenburg maken deel uit van de Gasthuisbossen samen met Zwarte Leen, Papenelst of Twaalf Gemeten, Godtschalk, Drie Blotenbos of Hoge Netelaar en de Huikerbossen. Verschillende van deze bosgedeelten zouden door de grotere afstanden aangedaan worden. Na de rust kwam men via Passendaleveld aan de Everzwijnhoek. Neen, everzwijnen zie je hier niet maar wel bizons want ze worden er hier gekweekt. Bizons zijn beesten die je normaal enkel ziet in Noord-Amerika of in de zoo, hun soort is met uitroeiing bedreigd door de ongebreidelde jacht, enkele jaren geleden liepen er nog miljoenen exemplaren rond. Via de Poezelhoek en wijk De Linde kwam de Sint-Margaretakerk van Geluvel al weer in zicht. De kerk, in 1924 in neo-romaanse stijl gebouwd, is gewijd aan de H. Margaretha, die hier reeds 8 eeuwen vereerd wordt. Aan de buitenmuren bevinden zich een aantal bas-reliëfs die het leven van de heilige evoceren. Naast het altaar bevindt zich de gedenkplaat van een luitenant, die hier sneuvelde op 9 oktober 1917. De 14,5 km zaten er op in O.C. 't Gheleveld. Honderd meter van de aankomstplaats werd het kasteel voorbijgewandeld. Het kasteel, te bereiken via een dreef vanaf de kerk, behoorde toe aan de adellijke familie Keingiaert de Gheluelvelt. Na de verwoesting in 1914-1918 werd het heropgebouwd in 1928. Het bouwwerk is privébezit.

De 22,3 km had nog een extra lus van 7,8 km die een ander deel van de Gasthuisbossen aandeed met Zwarte Leen, Vierlingen. Intussen was men op Iepers gebied met de deelgemeente Zillebeke. Hill 60 deed ons opnieuw

denken aan het leed van de oorlog denken. Hill 60 De site Hill 60 is gelegen tegenover het museum Hill 60, Zwarteleenstraat 40, vlak naast de spoorweg Ieper-Komen, op zo'n 1200m ten ZO van Zillebeke. Vanaf de heuvel is er een mooi panoramazicht op Ieper en omgeving. De grote mijnkrater, die op 7 juni 1917 geslagen is, bevindt zich rechts van het gedenkteken voor de Queen Victoria Rifles. De site nog bestaat uit origineel oorlogslandschap, met restanten van betonconstructies en loopgravenstructuren. Er zijn op en rond de site eveneens diverse gedenktekens aanwezig. Vlakbij, ca. 200m ten Z, ligt de mijnkrater van de Caterpillar, die nu een vijver geworden is. Deze grote mijnkrater die we passeerden had oorspronkelijk een diameter van 58.2m en een diepte van 10.1m diep. De krater is nu begroeid met gras. De mijnen van Hill 60 en 'Caterpillar' zouden het noordelijk sluitstuk worden van de Mijnslag van 7 juni 1917. In de omgeving van Hill 62 bevindt zich Sanctuary Wood, 7.000 vierkante meter groot door een ruwstenen muur omgeven. Daarna ging het verder door provinciaal domein Palingbeek en De Vierlingen, nog een bos dat deel uitmaakt van de Gasthuisbossen. Op Klein Zillebeke werd het Voddenkasteel voorbijgewandeld. Vóór 14-18 diende het landhuis als zomerverblijf. Maar het geheel werd verwoest, zoals de rest van het dorp. Op de plaats van het vroegere landhuis werd in 1924 een nieuw gebouw opgetrokken, in neogotische stijl. Jan Claerebout van de firma Clarebout Potatoes kocht onlangs het kasteel aan en zal wellicht het kasteelpark opnieuw laten aanleggen. Door de unieke ligging heeft men vanuit het park een mooi zicht op de omgeving. Zo werd de controle in de loods Malfait bereikt. Het was de uitvalsbasis voor een bijkomende lus van 7,8 km. Deze bood opnieuw een extra stuk bos aan dat via 't Hooge en stukken onverhard de wandelaars in het Driebloetebos (wat een naam!) of de Hoge Netelaar. Het was smullen van dit heerlijk stukje natuur. Na de controle opnieuw in loods Malfait werden de 14,5 km wandelaars vervoegd.

De 24,7 km was identiek met de 22,3 km maar het laatste stuk was 2 km langer en deed hierbij het Godtschalckbos aan. Via het waterreservoir ging het verder naar de Veldhoek en voorts via de Poezelhoek naar de aankomstzaal.

De 32,2 km tenslotte had nog een extra lus die alweer zeer bosrijk was.

Welke afstand ook de wandelaars afgelegd hadden, ze waren unaniem zeer tevreden met dit mooi bosrijk parcours.

Geniet mee van enkele sfeerbeelden :

- [fotoreportage](#) (Patrick Olivier)
- [fotoreportage](#) (Bernard Haeyaert)